

Willem van Haeringen werd in 1933 geboren te Bergen op Zoom. Hij volgde lager- en meer uitgebreid lager onderwijs aan de School met den Bijbel aldaar, hetgeen in 1948 leidde tot de diploma's MULO A en B. Aanvullend middelbaar onderwijs aan het Moller-lyceum te Bergen op Zoom resulteerde in 1950 in het diploma HBS B. Hij studeerde vanaf 1950 theoretische natuurkunde aan de Rijksuniversiteit te Utrecht. Hij promoveerde aldaar in 1960 op een onderzoek betreffende de quantumelektrodynamica. Van 1960 tot 1963 was hij wetenschappelijk ambtenaar aan de Rijksuniversiteit te Utrecht, in welke periode hij tevens 20 maanden militaire dienstplicht vervulde. Van 1963 tot 1982 was hij verbonden aan het Philips Natuurkundig Laboratorium te Eindhoven en heeft zich daar beziggehouden met diverse onderwerpen uit de fysica van de vaste stof, de

optica van lasers en de theorie van vloeibaar helium. In 1973 werd hij benoemd tot groepsleider van de onderzoeksgroep Lage Temperaturen, alsmede tot buitengewoon hoogleraar in de theoretische elektriciteitsleer aan de Afdeling Elektrotechniek van de TH Delft. In 1982 werd hij benoemd tot gewoon hoogleraar in de theoretische natuurkunde aan de TUE. Van 1994 tot 1995 was hij decaan van de faculteit Technische Natuurkunde; van 1995 tot 1996 wetenschappelijk directeur van de onderzoeksschool COBRA, alsmede vicevoorzitter van het bestuur van de landelijke onderzoeksschool Theoretische Natuurkunde. Zijn onderzoek aan de TUE was in hoofdzaak gericht op de theorie van halfgeleiders en elektrische geleiding.